

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1975

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
277

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- N.226. Περί απαλλαγής του Αυτόνομου Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας από των Δημοτικών και Κοινοτικών φόρων, τελών και δικαιωμάτων και συναφών διατάξεων. ... 1
N.231. Περί αντικατάστασης, τροποποίησης και συμπλήρωσης φορολογικών των διατάξεων. ... 2

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 226

Περί απαλλαγής του Αυτόνομου Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας από των Δημοτικών και Κοινοτικών φόρων, τελών και δικαιωμάτων και συναφών διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Υφιστάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής, άπερατίσταν:

Άρθρον 1.

Είς τὸ τέλος τῆς παρ. 9 τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ Ν.Δ. 703/1970 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορώτων εἰς τὰ ἔσχα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αυτοδιοικήσεως» προστίθεται ὡς ἑξῆς:

«Τῆς αὐτῆς ἀπαλλαγῆς τυγχάνει καὶ ὁ Αὐτόνομος Ὀργανισμὸς Εργατικῆς Κατοικίας, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ κτώμενα ἀκίνητα τὰ προοριζόμενα πρὸς ἀνοικοδόμησιν καὶ διαθεσιν εἰς τοὺς κατὰ τὰς κειμέναις διατάξεις δικαιοῦχους ἐργατοῦπαλλήλους».

Άρθρον 2.

Εἰς τὸ ἀρθρον 23 τοῦ Διατάγματος τῆς 24 Σεπτεμβρίου — 20 Ὀκτωβρίου 1958 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνῆν καί μιν Νόμου τῶν ἰσχυρῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» προστίθεται παρὰγραφος 10 ἔχουσα οὕτω:

«10. Τοῦ τέλους τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀπαλλάσσεται ὁ Αὐτόνομος Ὀργανισμὸς Εργατικῆς Κατοικίας ἐπὶ παροχῆς αἰετίας ἀνεγέρσεως, συμπληρώσεως, προτύπης, ἐπεκτάσεως ἢ διερρυθμίσεως οἰκοδομῶν ἀνεγειρομένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ προοριζομένων πρὸς διάθεσιν εἰς τοὺς κατὰ τὰς κειμέναις διατάξεις δικαιοῦχους ἐργατοῦπαλλήλους».

Άρθρον 3.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ὡς καὶ ἡ διαταξὶς τῆς περιπτώσεως ε' τῆς παρ. 8 τοῦ ἀρθροῦ 10

τοῦ Ν.Δ. 703/1970 ἰσχύουν ἀπ' ἥς ἤρξατο ἡ ἰσχὺς τοῦ Ν. Δ/τος 3033/1954 «περὶ τῶν ἐσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

2. Τυχὸν βεβαιωθέντα ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ποτὶ διαγράφονται, τὰ δὲ τυχὸν εἰσπραχθέντα δὲν ἐπιστρέφονται.

Άρθρον 4.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Νόμου 4511/1966 «περὶ στρατηγικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἐν τῷ Συνοικισμῷ Ἀξιὸς Θεσσαλονίκης δικαιοῦχων οἰκογενειῶν καὶ ἐπὶλύσεως θεμάτων τινῶν ἀφορώτων εἰς τὸν Συνοικιστὴν Καλλιθέας Θεσσαλονίκης», προστίθεται νέον ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

«Τὸ ὅρος τοῦ καταβάλλοντος εἰς τοὺς μεταστεγαζομένους δικαιοῦχους στρατῶνος τοῦ Αὐτόνομου Οργανισμοῦ Εργατικῆς Κατοικίας (ΟΕΚ) μηχανίου βοηθήματος, ἡ ἐπ' αὐτῷ ποσὸν, δύναται νὰ κόβῃται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀποκαταστάσεως μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΕΚ, ἀναλόγως τῆς συνθέσεως τῆς οἰκογενείας τῶν δικαιοῦχων, τῶν κρατούσων τιμῶν τῶν ἐνοικίων καὶ τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως τῶν δικαιοῦχων. Τὸ βοηθῆμα τοῦτο καταβάλλεται ἀνεξαρτήτως τῆς μελλούσης ὀριστικῆς στρατῶσεως τῶν εἰς οἰκήματα ἀνεγειρόμενα ἐπὶ τοῦ ἐλευθερουμένου ἢ ἑτέρου χώρου».

Άρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἐν ἄλλῳ ὀρίζεται ἐν αὐτῇ.

Ὁ παρὼν νόμος ὑφιστάμενος ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κωδικοῖται, δημοσιεύσῃ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 25 Νοεμβρίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1975

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 231

Περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν τινῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσταμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Φορολογία Εισοδήματος.

Ἄρθρον 1.

Ἀπαλλοχαι ἐκ τοῦ φόρου.

Εἰς τὴν περίπτωσιν γ τοῦ ἐδαφίου ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εισοδήματος» ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, προστίθεται ὑποπερίπτωσις δδ) ἔχουσα οὕτω: «δδ) τὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κατὰ ποσοστὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%)».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Φορολογία Χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 2.

Ἀπαλλοχαι ἐκ τελῶν χαρτοσήμου.

Πάγια τέλη χαρτοσήμου.

1. Εἰς τὸ ἐδάφιο γ' τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 15δ τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς νῦν ἰσχύει, προστίθεται περίπτωσις ε, ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς:

«ε) ὑπὸ οἰουδήποτε πρὸς οἰονδήποτε, διαθέσιν Γραμματίων Κρατικῶν Λαχείων».

2. Τὸ δευτέρον ἐδάφιο τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 15ε τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς νῦν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Τὸ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον τέλος δὲν ὁρεῖται ἐπὶ α) τόκων ἐκ καταθέσεων χρημάτων παρὰ Τραπεζῇ ἢ ἄλλῃ Ἀνώνυμῃ Ἑταιρίᾳ ἢ Νομικῷ Προσώπῳ, δικαιουμένοις νὰ δέχωνται καταθέσεις, β) προμηθεύσας καταβάλλοντες ὑφ' οἰουδήποτε προσώπου εἰς τοὺς διαθέτοντας Γραμματίων Κρατικῶν Λαχείων καὶ γ) ἐὰν τὸ κατὰ δικαιοῦχον ποσὸν ἐκάστης καταβολῆς ἢ πιστώσεως τόκων, προμηθευτῶν κλπ., δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 100 δραχμῶν».

3. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς νῦν ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιο ὑπὸ στοιχείῳ ζ, ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

«ζ) Ἡ κύρωσις ὑπογραφῆς, ἐνεργουμένη παρὰ δημοσίας ἢ δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς ἢ παρ' οἰουδήποτε προσώπου δηρ. 5. Ἐπὶ τῆς, ὑπὸ τῶν ἐν τῷ Κράτει ἀρμοδίων ἀρχῶν, ἐπικυρώσεως ὑπογραφῆς διπλωματικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς, ἐν Ἑλλάδι, ἐξερουόσης, ἐφαρμόζεται ὁ ὅρος τῆς ἀμοιβαιότητος».

4. Εἰς τὸ ἐδάφιο στ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ τίτλου Α' τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς νῦν ἰσχύει, προστίθεται ὑπεδάφιο ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

«Τὰ τέλη τῶν ἐν λόγῳ ἀδειῶν καὶ δελτίων ταυτότητος ἐν οὐδαμῇ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι κατώτερα τῶν ὑπὸ Ἑλλήνων ὑπηκόων καταβαλλομένων εἰς τὴν Χώραν τοῦ ἀλλοδαποῦ, διὰ τοιαῦτα ἢ παρομοίας φύσεως ἔγγραφα. Προκειμένου δέ, περὶ Ἑλλήνων ξένης ὑπηκόότητος, τὰ ἐν λόγῳ τέλη περιορίζονται εἰς τὸ ἐν τρίτον (1/3), μὴ θυνάμενα νὰ εἶναι κατώτερα τῶν δηρ. 50».

5. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ τίτλου Α' τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς νῦν ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιο ὑπὸ στοιχείῳ ια, ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

«ια) Ἡ ἄδεια πράκτορος μεταναστεύσεως δηρ. 800, διορισμοῦ δὲ ἀντιπροσώπου τούτου δηρ. 200».

6. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ τίτλου Γ' τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς νῦν ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιο ὑπὸ στοιχείῳ β, ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

«β) Τῶν μεταναστευόντων μέσω τῆς Διευθερητικῆς Ἐπιτροπῆς Μεταναστῶν ἐξ Εὐρώπης (ΔΕΜΕ)».

7. Τὸ ἐδάφιο γ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς νῦν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«γ) Τὰ τελωνειακὰ ἔγγραφα τὰ ἀρρῶντα εἰς τὰ, διὰ τῶν συνθηκῶν τιθερονομικῶν σταθμῶν Μεσογείου, Εἰδομένης, Περμαχῶνος, Πυθίου καὶ Δικαίων, διαμετακινούμενα ἐμπορεύματα καὶ τὰς ἀποσκευὰς ἐπιβατῶν».

8. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς νῦν ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιο ὑπὸ στοιχείῳ δ' καὶ ε' ἔχοντα ὡς ἀκολουθῶς:

«δ) Φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων πρὸς ὑπάλληλόν τιν, ἵνα προβαίνει εἰς εἰσπραξίν χρημάτων ἢ ἀξίῳν διὰ λογαριασμὸν τῶν ἢ πρὸς οἰονδήποτε πρὸς χρῆσιν παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος.

ε) Οἰουδήποτε προσώπου, πρὸς παραλαβὴν ὑπὸ τρίτου συστημένῳ ταχυδρομικῶν ἀντικειμένων, ταχυδρομικῶν δελτίων καὶ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἢ πρὸς εἰσπραξίν τῶν ἐπιταγῶν τούτων ἢ ἀποδείξεων δι' ὧν καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ΕΛ—ΤΑ εἰς τοὺς δικαιοῦχους συντάξεις, ἐπιδόματα, ἀποζημιώσεις καὶ πάσης φύσεως παροχαί τοῦ Ι.Κ.Α., Ο.Γ.Α. ἢ ἐτέρων Ἀσφαλιστικῶν Τμημάτων καὶ Ὁργανισμῶν».

9. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ν. 12/1975 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται ἀρ' ἧς ἰσχύει, ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Τὸ ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ Ν. 4169/1961 «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων» καὶ τοῦ Ν.Δ. 4435/1964 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων προνομιῶν μεταξὺ Ο.Γ.Α. καὶ ΤΕΒΕ» προβλεπόμενον ποσοστὸν ἐξ εἰκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) ἐπὶ τῶν τελῶν χαρτοσήμου ὑπὲρ Ο.Γ.Α., ΤΕΒΕ καὶ ΤΑΕ ἐπιβάλλεται ἐξελίξῃ ἐπὶ τῶν ὁρεγμένων δάτε: τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων, τελῶν χαρτοσήμου, ὡς καὶ τῆς μέσης φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ Ν.Δ. 226/1969 «περὶ διατραπεζικῆς ἵσων ὅρων ἀνταγωνισμοῦ διὰ τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα, προσταζομένων ὡσαύτως κατὰ τὸ αὐτὸ ποσοστὸν (20%) τῶν συντελεστῶν τῶν παραγράφων 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 226/1969».

Ἄρθρον 3.

Διαδικασία ἐπιστροφῆς μέσης ἐκ τελῶν χαρτοσήμου ἐπιβαρύνσεως.

Ἐπὶ ἐξαγωγῆς προϊόντων τῶν Κεραλαίων 7 καὶ 8 τοῦ Διατάγματος ὑπὸ Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, Ἐνώσεων καὶ Κοινοπραξιῶν αὐτῶν, διὰ λογαριασμὸν τῶν μελῶν τῶν, ἡ μέση ἐκ τελῶν χαρτοσήμου ἐπιβαρύνσις τῶν προϊόντων τούτων, εἶναι ἰση πρὸς τὴν καθοριζομένην ὑπὸ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Ν.Δ. 226/1969 διὰ τὰ ἐξαγόμενα προϊόντα οὐχὶ ἰθὺς παραγωγῆς.

Ἡ ἐπιστροφή τῆς μέσης ἐκ τελῶν χαρτοσήμου ἐπιβαρύνσεως ἐπὶ ἐξαγωγῆς τῶν περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάφιο προϊόντων, ἐνεργεῖται ἀνευ τῆς ὑποβολῆς τῶν ὑπὸ τοῦ δευτέρου ἔδαφιου τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 226/69 ὁριζομένων δικαιολογητικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Φορολογία Κληρονομιῶν, Δωρεῶν, Προικῶν—Μεταβιβάσεως Ἀκινήτων.

Ἄρθρον 4.

Διαδικασία πρωτογενοῦ προσδιορισμοῦ ἀγοραίας ἀξίας κληρονομικῶν ἀκινήτων.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 «περὶ Κώδικος φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων» προστίθεται παρ. 3, ἔχουσα ὡς κάτωθι:

«3. Κατ' ἐξίτησιν, ἐὰν μεταξὺ τῶν δηλωθέντων περιουσιακῶν στοιχείων περιλαμβανόνται καὶ ἀκίνητα, ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν ἀκινήτων τούτων δύναται νὰ ἐνεργῇται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ πρωτογενῶς, βάσει τῶν ὑπαρχόντων παρ' αὐτῷ συγχεριστικῶν στοιχείων, τῶν τηρουμένων βιβλίων τιμῶν καὶ ἄλλων στοιχείων».

Ἐὰν ἡ δηλωθεῖσα ἀξία τῶν ἀκινήτων δὲν συμπίπτῃ πρὸς τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν τούτων, ὁ φορολογούμενος δύναται ἐν

ακμήνους ανατρεπτικής προθεσμίας από της υποβολής της δήλωσής να επιδίωξη συμπληρωματική τοιαύτην, σύμφωνα προς την υπό του Οικονομικού Έφορου προσδιοριζομένην αξίαν. Είς την περίπτωσιν ταύτην η συμπληρωματική δήλωσις θεωρείται λικρινής και δεν επιβάλλεται πρόσθετος φόρος λόγω εκπροσώπου.

Εν τη περιπτώσει δὲν υποβληθῇ συμπληρωματική δήλωσις τὸς τῆς ὑπὸ τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου προβλεπομένης προθεσμίας, ὁ προσδιορισμὸς τῆς αξίας τῶν ἀκινήτων ἐνεργεῖται ἐκ τῆς, ἐν ταῖς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξομαλίας.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1974 μέχρις ἐνδεσσεως νόμος τοῦ παρόντος νόμου υποβληθεῖσιν δηλώσεων ἐφ' ὅσον ἐπὶ τῆς υποβολῆς τῆς συμπληρωματικῆς δηλώσεως δὲν ἔχει νοποιηθῇ ἡ πράξις καταλογισμοῦ τοῦ φόρου. Ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων τούτων ἡ τρίμηνη ἀνατρεπτική προθεσμία, πρὸς υποκλήν συμπληρωματικῆς δηλώσεως, ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐναρξέως ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

3. Ἡ διατάξις τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Ν. 12/1975 καταργεῖται.

Ἄρθρον 5.

Βεβαίωσις καὶ τίτλοι βεβαίωσως τοῦ φόρου.

1. Ἡ διατάξις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ Ν.Δ. 118/73 ἀντικαθίσταται, ὡς κάτωθι:

1. Ὁ ἀναλογῶν φόρος ἐπὶ τῶν αἰτίᾳ θανάτου κινήσεων βαρύνεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τῆς κατοικίας τοῦ ὑποχρέου ἢ τοῦ βεβαιουμένου ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν Κληρονομίων Ἀδελφῶν, Παιδικῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ὅστις βεβαιουεῖται εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰδικὸν Ταμεῖον Κληρονομίων. Τὰ Εἰδικὰ Ταμεῖα ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐνημερώσων, περὶ τῶν βεβαιουμένων εἰς αὐτὰ φόρων, ὡς καὶ τῶν ἐκαστοῦ ἐξοφλουμένων ποσῶν τούτων, τὰ εἰδικὰ Ταμεῖα τῆς κατοικίας τῶν ὑποκλήνων.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 81 αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 118/1973, ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθεῖ:

4. Οἱ ἔσται οἰουμένης τίτλοι ἀναλογουμένης φόροι, δημόσιοι μετὰ τῶν πρὸς τούτους, φόροι καὶ δικαιώματα ὑπὲρ τρίτων τοῦτον, ἐκαστος διακεκομμένως κατὰ δικαιοῦχον, εἰς τὸν Διόν Δημόσιον Ταμεῖον. Οἱ ὑπὲρ τρίτων φόροι καὶ δικαιώματα ἀποδίδονται κατὰ τὰ εἰδικότερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Οἰκονομικῶν καθοριζόμενα.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 118/1973 καταργεῖται, καὶ δὲ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ αὐτοῦ τοῦτον λησθέντων τοῦ ἀριθμοῦ 2 καὶ 3 ἀντιστοιχείας.

Ἄρθρον 6.

Παροχή ἀποδείξεως.

Εἰς τὴν παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται ἐδάφιον τέταρτον, ἔχον ὡς ἀκολουθεῖ:

Ἐν εἰς τὴν κληρονομίαν περιλαμβανόμενα μετοχὰ καὶ ὅν, πλὴν τῶν Τραπεζῶν, ἀνωμόνων ἐταιρειῶν, εἰσηγμένων τὸ Χρηματιστήριον, ἡ δὲ ἀξία τῶν ἀντικλήνων εἰς τὸν κληρονομία στοιχείων τῶν παρεχόμενων ὡς ἀποφάσιν κατὰ τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3 τῆς παρούσης παραγράφου, δὲν τῇ ὁλοκληρῶν τὸ ποσὸν τοῦ βεβαιωθέντος φόρου, δύνανται τὸ μὴ καλυπτόμενον ποσόν, νὰ παρασχεθῶσιν ὡς ἀποφάσιν καὶ μετοχὰ, ἐν τῶν ὡς ἄνω, διπλασιασὶς ἀποδείξεως ἀξίας τοῦ τούτου, διὰ παρακαταθέσεως τῶν παρὰ τῷ Ταμεῖῳ καταβληθέντων καὶ Δυνείων. Διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν μετοχῶν, ἀπαιτεῖται ἐν ἐκαστῇ συγκεκριμένη περιπτώσει τῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, παρεχόμενης τῇ αἰτιᾷ τοῦ ὑποχρέου, ὑποβληθεῖσιν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς 9 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 118/1973, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθεῖ:

«9. Ἐὰν ἡ ἀπόδειξις δὲν παρασχεθῇ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως, τὸ σύνολον τοῦ βεβαιωθέντος φόρου καταβάλλεται ἐπὶ ἀπαξ ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου, εἰδοποιουμένου ἐπὶ ἀποδείξεως περὶ τούτου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ταμείου. Ὁ ὑποχρεὸς δύνανται νὰ καταβάλῃ τὸν χρέος τοῦ εἰς τὰς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἐξαιρητικὰς δόσεις τῇ αἰτήσῃ του πρὸς τὸν Ταμεῖον, ὑποβαλλομένη ἐντὸς 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰδοποιήσεώς του, ἐπὶ τῇ πληρωμῇ τῶν μέχρι τῆς υποβολῆς τῆς καταβλητέων δόσεων μετὰ τῶν νομίμων προσαυξήσεων, ἐκπροσώπου καταβολῆς τούτων καὶ τῇ παροχῇ τῆς κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἀποδείξεως. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπόλλυται ἀμετακλήτως τὸ δικαίωμα τοῦ ὑποχρέου περὶ καταβολῆς τοῦ φόρου εἰς δόσεις».

3. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον, ἔχον ὡς κάτωθι:

«Ἡ ὑπὸ τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου προβλεπομένη ἐκπτώσις ποσοτοῦ 10% παρέχεται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις, καὶ ὅς ὁ ὑποχρεὸς καταβάλλει ἐξ ὁλοκληροῦ τὰς καταβλητέας ἐξαιρητικὰς δόσεις, μέχρι τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς δευτέρας δόσεως».

Ἄρθρον 7.

Κύρωση διαταγῶν Διοικήσεως.

Κυροῦνται, κτώμεναι ἰσχὺν νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν, καὶ ὑπὸ ἀριθ. Ν. 3100/45 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1975 καὶ Κ. 11986/693 ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1975 τηλεγραφικὰ διαταγὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσαι οὕτω:

«Ἀριθ. Πρωτ. Ν. 3100/45

30.4.1975

Προθεσμία παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 82 Ν.Δ. 118/1973 περὶ παροχῆς ἀποδείξεως διὰ τὴν εἰς δόσεις καταβλητὴν ὀφειλομένην φόρου κληρονομίων, δωρεῶν, προικῶν, λήγουσα τὴν 28 Φεβρουαρίου 1975 καὶ 31 Μαρτίου 1975 παρατείνεται μέχρι 30 Ἰουνίου 1975.

Ὑπουργὸς
Ε. Δεβλιέτογλου»

«Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 11986/693

23.9.1975

Προθεσμία παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 82 Ν.Δ. 118/1973, περὶ παροχῆς ἀποδείξεως διὰ τὴν εἰς δόσεις καταβλητὴν ὀφειλομένην φόρου κληρονομίων, δωρεῶν, προικῶν, λήγουσα τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1975, παρατείνεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1975.

Ὑπουργὸς
Ε. Δεβλιέτογλου»

Ἄρθρον 8.

Ἀπαλλοτρίωσις ἐν φόρῳ μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 1521/1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων», κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 1587/1950, ὡς νῦν ἰσχύει, προστίθεται περὶ τῆς οὕτως:

«στ) ἡ ἀξία τοῦ μεταβιβαζομένου ἀκινήτου εἰς τὰ μέλη τοῦ ὑπὸ συνεταιρισμοῦ μὴ κερδοσκοπικοῦ, καθ' ὃ ποσοστὸν αὐτῇ ὑπεβλήθη εἰς φόρον μεταβιβάσεως κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀγορὰν τοῦ μεταβιβαζομένου ἀκινήτου».

2. Ἀνώνομοι Ἐταιρίαι, κίτινες ἔτυχον τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 543/1968 «περὶ παροχῆς εἰδικῶν ἀπαλλοτρίων καὶ ἐκπτώσεων εἰς ἔνοδοχικὰς ἐπιχειρήσεις», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 848/1971, φορολογικῶν ἀπαλλοτρίων, διὰ τὰ εἰσφερόμενα κατὰ τὴν σύστασιν αὐτῶν ἀκινήτων, διακλύμενα ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, λόγω μὴ ἐκπληρώσεως τοῦ σκοποῦ τῶν, ἀπαλλοτρίωνται τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἐπὶ τῶν εἰσνευθέντων κατὰ τὴν σύστασιν τῶν ἀκινήτων ὡς καὶ τοῦ ὀφειλομένου κατὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον τὰ ἀκίνητα αὐτὰ ὡς μεταβιβαζόμενα εἰς τοὺς εἰσνευχόντας ἢ τοὺς πρὸς οὓς μεταβιβαζόμενα κίτις θανάτου ἢ λόγω προικῶς ἢ λόγω δωρεᾶς καταρτισθείσης διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἔγγραφου πρὸ τῆς 31ης Ὀκτω-

ερίου 1975, αί δια τήν εισφοράν τών ακινήτων τούτων έκδο-
θείσαι μετοχάι.

3. 'Επί ακινήτων εισφερθέντων ή αγορασθέντων υπό άνω-
νόμου εταιρείας μετά τήν 1ην Ιανουαρίου 1972, επί τών
όποιων δέν άνηγέρθη ξενοδοχείον έντός τριετίας από τής άγο-
ράς ή εισφοράς, δέν όφείλεται διαφορά φόρου συμφώνως προς
τήν διατάξιν τής περιπτώσεως γ' τής παραγράφου 1β' του
άρθρου 4 του διατ. Ν. 1587/1950 κυρωθέντος Α.Ν. 1521/
1950 «περί φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων», ως αυτή έτροπο-
ποιήθη και συνεπληρώθη υπό τών διατάξεων τών παραγράφων
4 και 5 του άρθρου 11 του Ν. 4459/1965 «περί τροποποιή-
σεως τών διατάξεων, περί φορολογίας μεταβιβάσεως ακινή-
των κλπ.», έφ' όσων ή άνέγερσις του ξενοδοχείου πραγματο-
ποιηθή μέχρι τέλους του έτους 1977.

Είς ήν περίπτωσιν ή τριετής προθεσμία περί τής ή διατάξης
του προηγούμενου εδαφίου δέν συνεπληρώθη μέχρι τής έναρ-
ξεως ισχύος του παρόντος, αυτή παρατείνεται μέχρι τέλους
του έτους 1977.

'Εν περιπτώσει μή άνεγέρσεως του ξενοδοχείου, έντός τής
υπό τών προηγούμενων εδαφίων όριζομένης προθεσμίας ή μετα-
βολής τής τοιαύτης χρήσεως του εισφερθέντος ή αγορασθέν-
τος ακινήτου πρό τής παρελεύσεως είκοσαετίας από τής εισ-
φοράς ή αγοράς αυτού, ό τελευταίος κύριος ύποχρεούται είς
υποβολήν δηλώσεως και καταβολήν του όφειλομένου φόρου, κατά
τά έν παραγράφω 4 του άρθρου 11 του Ν. 4459/1965, είδι-
κώτερον όριζόμενα.

4. 'Επί έκκρεμους φορολογικής διαφοράς, περί τής άξίας
μεταβιβαζθέντων επί άνταλλάγματι ή αίτια θανάτου ή λόγω
θωρεάς ή προικος ακινήτων, ό άρμόδιος Οίκονομικός Έφερος
ύποχρεούται νά έκδίδη, αίτησις του είς φόρον ύποχρέου, έκδω-
σιν περί τής όριστικώς προσδιοριθείσης άξίας έτέρου πλη-
σιώωρου ακινήτου, μεταβιβαζθέντος κατά τήν πρό τής αίτη-
σεως διετίαν, έφ' όσον ό αίτών παρέξη πλήρη και ακριβή περί
τούτου στοιχεία.

'Η έκδωσις αποστέλλεται επί αποδείξει, μερίμνη του
Οίκονομικού Έφ'όρου, είς τήν είς ήν έκκρεμεί ή φορολογική
διαφορά δικαστική ή οικονομική άρχήν, προκειμένου νά χρη-
σιμεύση δι' επίλυσιν ταύτης.

*Άρθρον 9.

Αυξήσις όρίων φορολογικών άπαλλαγών δημσίων
ύπαλλήλων κλπ.

Τά δύο πρώτα εδάφια τής παραγράφου 1 του άρθρου 3
του Ν.Δ. 3783/1957 «περί τής στéτης τών δημσίων πολι-
τικών ύπαλλήλων», ως ταύτα έτροποποιήθησαν υπό τών
διατάξεων του άρθρου 27 του Ν.Δ. 4242/1962 «περί τρο-
ποποιήσεως και συμπληρώσεως φορολογικών και άλλων τι-
νών διατάξεων», αντικαθίστανται ως εξής:

«1. 'Η άπόκτησις κατοικίας υπό τών υπό του άρθρου 2
όριζομένων ως δικαιούχων στεγάσεως ύπαλλήλων, δύνανται
νά γίνη, έν οίσδήποτε πόλει ή χωρίω τής Έπικρατείας είτε
δι' άνεγέρσεως κατοικίας επί οικοπέδου του ύπαλλήλου ή
τής συζύγου αυτού είτε δι' αγοράς έτοιμού οικίας ή διμερί-
σματος άξίας μέχρι ποσού δραχμών έξ'εκασίων χιλιάδων
(600.000) είτε δι' αγοράς οικοπέδου άξίας μέχρι ποσού δι-
κασιών χιλιάδων (200.000), τής τυχόν επί πλέον τών πο-
σών τούτων άξίας ύποκειμένης είς φόρον κατά τάς γενικάς
διατάξεις τών φορολογικών μεταβιβάσεως ακινήτων και χρε-
τοσύμου.

Τό ούτως αγοράζόμενον οικόπεδον ή τό γήπεδον έφ' ού ή
αγοραζόμενη οικία ή διμερίσμα, δέον άπαραιτήτως νά είναι
άρτιον και οικοδομήσιμον, νά καίται έντός έγκειμένου ρυ-
μοτομικού σχεδίου του Δήμου ή τής Κοινότητος και νά μή
ορισται ήτι, τούτων έκείνου μέν υπό τών άρμοδίων Δι-
οικήσεων 'Υπηρεσιών ή τοιαύτων ή ύποτακένων υπό του άρμο-
δίου Δημάρχου ή Προέδρου τής Κοινότητος υπό ίδίαν τού-
των εύθύνην».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Φορολογία ακινήτου περιουσίας.

*Άρθρον 10.

'Εξαιρέσεις έκ του φόρου.

'Η περίπτωσης στ' τής παραγράφου 1 του άρθρου 4 του
Νόμου 11/1975 «περί φορολογίας ακινήτου περιουσίας και
τροποποιήσεως άλλων τινών διατάξεων» αντικαθίσταται ως
ακολουθώς:

(στ) Τά ύποκείμενα είς φόρον κληρονομίας ακίνητα, επί
μείν τριετίαν, άρχομένην από του έπομένου έτους του χρόνου
γενέσεως τής έκ κληρονομίας φορολογικής ύποχρεώσεως».

*Άρθρον 11.

'Απαλλαγεί έκ του φόρου.

1. Τό πρώτον εδάφιον τής παραγράφου 8 του άρθρου 5 του
Νόμου 11/1975 αντικαθίσταται, ως ακολουθώς:

«8. Τά ήμεδαπά νομίμως ύφιστάμενα ή συνιστώμενα μή
κερδοσκοπικού χαρακτήρος νομικά πρόσωπα, ως και αί πε-
ρισυρί: του άρθρου 96 του Α.Ν. 2039/1939 «περί τροπο-
ποιήσεως συμπληρώσεως και κωδικοποιήσεως τών Νόμων
περί έκκαθαρίσεως και διοικήσεως τών είς τό Κράτος και
ύπερ κοινωφελών σκοπών καταλειπομένων κληρονομιών κλη-
ροδοσίων και θωρεών», έφ' όσον έπιβιώνονται ύπ' αὐτῶν απο-
δεξιγμένως σκοποί έθνωφελείς ή θρησκευτικοί ή έν εύρυτέ-
ρω κύκλω φιλανθρωπικοί ή εκπαιδευτικοί ή καλλιτεχνικοί ή
κοινωφελείς, ως και τά άλλοδαπά τοιαύτα υπό τόν όρον τής
άμοιβαιότητος».

2. 'Η παράγραφος 13 του άρθρου 5 του αὐτοῦ ως άνω νό-
μου αντικαθίσταται ως ακολουθώς:

«13. 'Η Έλληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Αναπτύξεως
(Ε.Τ.Β.Α.) δια τά άνήκοντα είς ταύτην ακίνητα τών Βιο-
μηχανικών περισχών τών προβλεπομένων υπό του νόμου
4458/1965 «περί βιομηχανικών περισχών» ως ισχύει, μέχρι
τής μεταβιβάσεως ή εκμίσθώσεως ή καθ' οιονδήποτε τρόπον
παρχωρήσεως τής χρήσεως τούτων είς έπιχειρήσεις».

3. Είς τό άρθρον 5 του αὐτοῦ ως άνω νόμου προστίθενται
παράγραφοι 14 και 15 έξουσαι, ως ακολουθώς:

«14. 'Η Τράπεζα τής Έλλάδος».

«15. Τά φυσικά πρόσωπα, έν περιπτώσει διαθέσεως ακι-
νήτων δια πράξεως έν ζωή ή δια διατάξεως τελευταίας θέ-
λήσεως, προς εκπλήρωσιν κοινωφελούς, κατά τήν έννοιαν
του άρθρου 1 του Α.Ν. 2039/1939, σκοπού, δια τό έτος τής
συστάσεως τής έν ζωή θωρεάς ή του θανάτου του διαθέν-
τος, τά νομικά πρόσωπα, έν περιπτώσει διαθέσεως ακι-
νήτων των, δια τόν αὐτόν σκοπόν, λόγω θωρεάς, δια τό έτος
συστάσεως ταύτης».

*Άρθρον 12.

Προσδιορισμός άξίας ακινήτου περιουσίας.

'Η παράγραφος 2 του άρθρου 6 του Ν. 11/1975 «περί φο-
ρολογίας ακινήτου περιουσίας κλπ.» αντικαθίσταται, ως κα-
τωδί:

«2. 'Η άξία τών ακινήτων όρίζεται είς πολλαπλάσιον τής
καθαράς αὐτῶν προσόδου, εξευρισκομένης άπό ένεργηθῶσι
πάσαι αί υπό του άρθρου 20 του Ν.Δ. 3323/1955 «περί φο-
ρολογίας του εισοδήματος» προβλεπόμεναι έκπτώσεις, από τής
ακαθάριστου τοιαύτης, πλην τών τόκων ένοποθήκων θυσίων.
'Η ακαθάριστος πρόστιδος τών ακινήτων εξευρίσκεται έκ τής
ύφισταμένης τυχόν μισθώσεως τούτων, άλλως δέ, έκ τής όρι-
στικής προσδιορισθείσης τοιαύτης έν τή φορολογική εισοδήμα-
τος. 'Ο συντελεστής έφ' όν πολλαπλασιάζεται ή καθαρά πρό-
στος τών ακινήτων προς εξεύρεσιν τής άξίας αὐτῶν, όρί-
ζεται, επί κατοικιών είς τό είκοσπλάσιον και επί γραφείων,
καταστημάτων και λοιπών ακινήτων, πλην τών κτηνοτροφί-
κων, γεωργικών και δασικών εκτάσεων, είς τό δεκαεπταπλά-
σιον. 'Ο έάται τής καθαράς προσόδου προσδιορισμός τής άξίας
του ακινήτου χωρεί, έφ' όσον ζητήση τούτο ή φορολογούμενος
δια τής ύποβελλομένης ύπ' αὐτοῦ δηλώσεως του ακινήτου».

προσάγων όλα και τ' αποδεικνύοντα την πρόθεσιν στοιχείων.

Η ούτως εξευρισκόμενη αξία των ακινήτων εν ούδεμιά περιπτώσει δύναται να είναι κατωτέρα της κατά την παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου προσδιοριζομένης αξίας του οικοπέδου αυτών. Εν εναντία περιπτώσει, ο προσδιορισμός της αξίας των ακινήτων τούτων γίνεται κατά τὰ ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα».

*Άρθρον 13.

Πρόσθετοι φόροι.

Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 16 τοῦ Νόμου 11/1975 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἐὰν ἡ ὡς ἂνω διαφορά τῆς αξίας κυμάνεται μεταξὺ τοῦ ἐνὸς τρίτου καὶ τοῦ ἡμίσεος (1/3—1/2) ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος ὁριζόμενος εἰς ποσοστὸν 25% τοῦ φόρου τὴν πληρωμὴν τοῦ ὁποίου θὰ διέφευγεν ὁ ὑπόχρεως».

*Άρθρον 14.

Κύρωση διαταγῶν τῆς Διοικήσεως.

Κυροῦνται ἀπ' ἑξ ἐξεδόθησαν αἱ ὑπ' ἀριθ. Κ. 8162/293 ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1975 καὶ Κ. 8661/315 ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1975 τηλεγραφικαὶ διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσαι οὕτως:

«Αριθ. Πρωτ. Κ. 8162/293

26.6.75

Προδικτιμὰ παρ. 1 τοῦ άρθρου 11 Ν. 11/1975 ὑποβολῆς δηλώσεως φόρου ἀκινήτου περιουσίας λήγουσα τὴν 10ην Ἰουλίου 1975 παρκατείνεται μέχρι τῆς 20ῆς Ἰουλίου 1975.

Ὑπουργὸς
Ε. Δεβλέτογλου»

«Αριθ. Πρωτ. Κ. 8661/315

7.7.75

Κατόπιν ὑπ' ἀριθ. Κ. 8162/26.6.1975 τηλεγραφικῆς διαταγῆς ἡμῶν, ἰσχύς διατάξεων άρθρων 20 καὶ 21 Ν. 11/1975 ἀρχαίται ἀπὸ 21ης Ἰουλίου 1975.

Ὑπουργὸς
Ε. Δεβλέτογλου»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Φόρος Κύκλου Ἑργασιῶν.

*Άρθρον 15.

Ἐκπτώσις ἀξίας πρῶτων ὑλῶν.

Ἐκ τῶν ἀναφαιστικῶν ἐσόδων τῶν ἐπιχειρήσεων, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 45 τοῦ Ν. 12/1975 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 660/1937 «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν», ὡς οὗτος ἰσχύει, ἐκπίπτειται, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ἀναγκ. τούτου Νόμου, ἡ ἀξία τῆς ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιηθείσης πρώτης ὕλης, ἐφ' ὅσον αὕτη ὑπὲρ τῆς ἀποδεδειγμένης εἰς φόρον κύκλου ἐργασιῶν.

*Άρθρον 16.

Ἀπαλλαγὴ προμηθειῶν ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῆς περιπτώσεως β' τοῦ άρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 660/1937 τὰ ἀναφαιστικὰ ἐσόδα τῶν Τραπεζῶν τὰ προσερχόμενα ἐκ προμηθειῶν εἰσπραττομένων διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐξόφλησιν ἐπιταγῶν, ἐκδιδυμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 326/1969 «περὶ ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐπιταγῶν, διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατατελλομένων συντάξεων καὶ βοηθημάτων».

*Άρθρον 17.

Κατάργησις διατάξεων.

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 631/1948 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947 Ν.Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν τινῶν νόμων».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Εἰδικὸς Φόρος Καταναλώσεως.

*Άρθρον 18.

Ἀνάλογος ἐφαρμογὴ διατάξεων φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 660/1937, ὡς οὗτος ἰσχύει, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ τοῦ εἰδικοῦ φόρου καταναλώσεως τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3829/1958 «περὶ φορολογικῶν μέτρων ἀποσκοποῦντων εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς καταναλώσεως εἰδῶν τινῶν πολυτελείας», ὡς τοῦτο ἰσχύει.

*Άρθρον 19.

Προσφυγήσεις.

Τὰ περὶ προσφυγῶν ἐπὶ ἐκπροθέτου ὑποβολῆς δηλώσεως ἢ ἀλλοιούσης δηλώσεως ἢ παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως εἰδικοῦ φόρου καταναλώσεως τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3829/1958, ρυθμίζονται δι' ἀνλόγου ἐφαρμογῆς τῶν ἰσχυουσῶν ἐκάστοτε διατάξεων ἐπὶ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ Α.Ν. 660/1937.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Φορολογία Αὐτοκινήτων — Δημοσίων Θεαμάτων — Κέντρων Διασκεδάσεως καὶ Πολυτελείας.

*Άρθρον 20.

Ἀπαλλαγὴ ἐκ τελῶν κυκλοφορίας.

Εἰς τὴν ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 52 τοῦ Ν. 12/1975 προβλεπομένην ἀπαλλαγὴν ἐκ τῶν τελῶν κυκλοφορίας καὶ τῶν τελῶν σταθμεύσεως ὑπάγονται καὶ τὰ μὴ ἐντεταγμένα εἰς ΚΤΕΔ αὐτοκίνητα λεωφορεῖα δημοσίας χρήσεως, τὰ ὅποια κυκλοφοροῦν ἐντὸς τῶν νήσων καὶ ἐκτελοῦν συγκοινωνίαν ἐπὶ ἀστικῶν, ὑπεραστικῶν ἢ ἀγρόνων γκαμῶν.

*Άρθρον 21.

Κατάργησις ἀπαλλαγῆς ἐπιδακτικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐκτελουσῶν ἐκ τῶν τελῶν κυκλοφορίας καὶ ἐκ τοῦ ἐφ' ᾧ ἀπαξ προσθέτου εἰδικοῦ τέλους.

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις α) τῆς παρ. 3 τοῦ άρθρου 18 τοῦ Ν.Δ. 3394/1955 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διαταγῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» καὶ β) τοῦ άρθρου 21 τοῦ Ν.Δ. 4354/1964 «περὶ ἀπαγορεύσεως μεταφορᾶς ἐπιδακτικῶν ἐπὶ κομίστρῳ δι' ἐπιδακτικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίας χρήσεως μετὰ ἢ ἄνευ μετρητοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

*Άρθρον 22.

Μείωσις τελῶν κυκλοφορίας.

Τὸ ἐδάφιον α' τῆς περιπτώσεως Β' τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 15 τοῦ Ν. 2367/1953, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Β'. ΟΧΗΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

α) αὐτοκίνητα ποδήλατα (μοτοσυκλέττα) φορητὰ εἰς δραχμὰς εἴκοσι πέντε (25) ἀνὰ ἵππον ἰσχύος.

*Άρθρον 23.

Ἐπέκτασις ἐν Δωδεκανήσῳ τῆς ἐν τῇ λοιπῇ χώρᾳ ἰσχυούσης νομοθεσίας περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων.

Ἡ εἰς τὴν λοιπὴν χώραν ἰσχύουσα νομοθεσία περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων, ἐπέκτείνεται καὶ εἰς τὴν Δωδεκανήσον, καταργουμένης πάσης ἐτέρας σχετικῆς διατάξεως ἰσχυούσης εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην.

*Άρθρον 24.

Ποσοστὰ φόρου δημοσίων θεαμάτων.

1. Ἡ περίπτωσις Γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν. 3279/1955 «περὶ διαρρυθμίσεως τῆς φορολογίας δημοσίων θεαμάτων», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Γ' Διὰ τὸν κινηματογράφον

α) εἰς εἴκοσι ἐπὶ ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (27%) διὰ τιμὴν εἰσιτηρίου μέχρις εἴκοσι πέντε (25) δραχμῶν καὶ

β) εις τριάκοντα επί τοις εκατόν (30%) διά τὸ πέραν τῶν εἰκοσι πέντε (25) δραχμῶν τμήμα τῆς τιμῆς τοῦ εἰσιτηρίου.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰς περιφερείας τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ Θεσσαλονίκης ὁ φόρος οὗτος ὁρίζεται ὡς κατωθί:

α) εις τριάκοντα δύο ἐπὶ τοῖς εκατόν (32%) διά τὴν τιμὴν εἰσιτηρίου μέχρις εἰκοσι πέντε (25) δραχμῶν καὶ

β) εις τριάκοντα ἐξ ἐπὶ τοῖς εκατόν (36%) διά τὸ πέραν τῶν εἰκοσι πέντε (25) δραχμῶν τμήμα τῆς τιμῆς τοῦ εἰσιτηρίου.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπιβαρύνσεως τῶν ἐπιχειρήσεων ἐκμεταλλεύσεως κινηματογραφικῶν αἰθουσῶν, ποσοστὸν ἴσον πρὸς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς εκατόν (4%) ἐκ τῆς τιμῆς πωλήσεως ἐκάστου εἰσιτηρίου τῶν κινηματογράφων ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων καὶ παντὸς ὑπὲρ τρίτου φόρου, εἰσφορᾶς, τέλους ἢ δικαιώματος. Τὸ οὕτω προκύπτον ποσὸν δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῆς μιᾶς (1) δραχμῆς οὐδὲ ἀνώτερον τῶν δύο (2) δραχμῶν κατὰ εἰσιτήριο.

Ὡς τιμὴ εἰσιτηρίου διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων νοεῖται ἡ ὑπὸ τῶν ἐπιχειρηματιῶν κινηματογράφου δηλουμένη τιμὴ πωλήσεως τοῦ εἰσιτηρίου, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν συνεισπραττομένων ὑπὲρ τρίτων φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων ἢ εἰσφορῶν, ὡς καὶ τῶν ἀφορολογητῶν ποσῶν.

2. Καταργοῦνται: α) ἡ παράγραφος 1 τῆς ὑπ' ἀριθ. 89/11.7.1962 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων νομοθεσίας», κυρωθεῖσης διὰ τοῦ ἀριθμοῦ πρώτου ἐδάρου ν. τοῦ Ν.Δ. 4553/1966 «περὶ κυρώσεως πράξεων Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, συμβάσεων καὶ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἄμεσον καὶ ἔμμεσον φορολογίαν κλπ.», β) τὸ ἀρθρον 1 τοῦ Ν.Δ. 15/1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, γ) ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθρου 1 καὶ τὸ ἀρθρον 2 τοῦ Ν.Δ. 1354/1973 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων» καὶ δ) ἡ κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις ἐπιβαλλομένη εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ Ὁργανισμοῦ Προνοίας ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν κινηματογράφων τῆς τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τῆς Θεσσαλονίκης.

3. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 5 τῆς 11 Ἰανουαρίου 1961 Πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὡς αὕτη ἐκυρώθη διὰ τοῦ ἀρθρου πρώτου ἐδάρ. λθ' τοῦ Ν.Δ. 4553/1966 «περὶ κυρώσεως Πράξεων Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, συμβάσεων καὶ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἄμεσον καὶ ἔμμεσον φορολογίαν κλπ.», καὶ ἐτροποποιήθη, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3279/1955, ὡς ἰσχύει, ὁριζόμενοι συντελεστὰι φόρου δημοσίων θεαμάτων ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τοῦ θεάτρου, τῶν συναυλιῶν, τῶν ἀμιγῶς χορευτικῶν παραστάσεων καὶ τῶν ρεσιτᾶλ ἐν γένει, μειοῦνται κατὰ ἐξήκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς εκατόν (65%).»

2. Ἡ ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων τοῦ θεάτρου, τῶν συναυλιῶν, τῶν ἀμιγῶς χορευτικῶν παραστάσεων καὶ τῶν ρεσιτᾶλ ἐν γένει, ὑπολογιζομένη εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ Ὁργανισμοῦ Προνοίας μειοῦται κατὰ πενήκοντα ἐπὶ τοῖς εκατόν (50%).»

4. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 134/1973 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων φορολογικῶν διατάξεων», καταργεῖται.

Ἀρθρον 25.

Ἐπέκτασις ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Ν. 3279/1955, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«2. Δημόσια θεάματα τελούμενα εἰς κωμπόλεις ἢ χωρὶς πληθυσμοῦ, ὅσους τῆς κατὰ τὴν ἐναξίαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διοικητικῆς διαρθρώσεως, κάτω τῶν 10.000 κατοίκων ὡς καὶ εἰς πόλεις πληθυσμοῦ μέχρι 15.000 κατοίκων, τῶν παρχμεσῶν νομῶν, Ἑβρου, Ροδόπης, Ξάνθης, Δράμας, Σερρών, Κιλίκης, Πέλλης, Καστορίας, Ἰωαννίνων, Φλω-

ρίνης καὶ Θεσσαλονίκης, ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου.

Κατ' ἐξαίρεσιν, δημόσια θεάματα τελούμενα κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον εἰς ἱαματικὰς πηγὰς (λουτροπόλεις) τουριστικῆς σημασίας, χαρακτηριζομένας νομίμως, πληθυσμοῦ κάτω τῶν 10.000 κατοίκων, ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν τῶν δημοσίων θεαμάτων, οἱ δὲ διὰ τοῦ παρόντος καθοριζόμενοι φορολογικοὶ συντελεστὰι μειοῦνται κατὰ 50%.

Ἐν περιπτώσει καὶ ἢν αἱ ἱαματικαὶ πηγαὶ λειτουργοῦν εἰς οἰκισμοὺς καίμενους ἐγγὺς Δήμων ἢ Κοινοτήτων, ὡς ἱαματικαὶ πηγαὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νοῦνται οἱ Δήμοι ἢ αἱ Κοινότητες εἰς οὓς διοικητικῶς ὑπάγονται αὗται.

Ὡς θερινὴ περίοδος, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων ἐδαφίων θεωρεῖται ἡ ἀρχομένη τὴν 16ην Μαΐου καὶ λήγουσα τὴν 15ην Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους».

Ἀρθρον 26.

Ἀπόδοσις φόρου δημοσίων θεαμάτων εἰς τρίτους.

Ἐκ τῶν καθοριζομένων κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις φορολογικῶν συντελεστῶν φορολογίας δημοσίων θεαμάτων, ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν κινηματογράφων κατὰ περίπτωσιν εἰς τὰς περιφερείας τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ Θεσσαλονίκης, ὁ ἀναλογῶν εἰς 5 μονάδας αὐτοῦ φόρος, ἀποβιβάζεται ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ χρηματοδοτήσεως τῶν ἱδρυμάτων καὶ Ὁργανισμῶν Ν.Δ. 572/1970, κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζόμενα.

Ἀρθρον 27.

Ποσοστὸν φόρου.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 254/1973, «περὶ ἀναμορφώσεως τῆς φορολογίας κέντρων διακατάσεως καὶ κέντρων πολυτελείας», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«2. Ἐπὶ τῶν μὲν πολυτελείας ἐν γένει, ἀδιαφόρως ἂν ταῦτα λειτουργοῦν καὶ ὡς κέντρα διακατάσεως, εἰς 15%, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν κέντρων πολυτελείας εἰς 3%.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Φόρος Μονοπωλίων.

Ἀρθρον 28.

Χορήγησις ἄλλοτος ἐπὶ ἡλαττωμένη τιμῇ.

Ἡ περίπτωσις γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ Νόμου 2027/1952 «περὶ χορηγήσεως ἄλλοτος ἐπὶ ἡλαττωμένη τιμῇ διὰ διανομικῶν, γεωργικῶν καὶ ἄλλας τινὰς χρήσεις», ὡς οὗτος ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«γ) Παρασκευὴν ἐν τῇ χώρᾳ ἀλιπᾶστων ἰχθυῶν καὶ ἰχθυῶν ἐν ἐλαίῳ ἢ ἐν ἄλμει.

Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Βιομηχανίας καθορίζονται αἱ ἐγκαταστάσεις, ὅς δέον νὰ διαθέτῃ ἐκάστη ἐπιχείρησις παρασκευῆς ἀλιπᾶστων ἰχθυῶν καὶ ἰχθυῶν ἐν ἐλαίῳ ἢ ἐν ἄλμει, οἱ ὅροι οὓς δέον νὰ πληρῶσιν αὗται καὶ τὸ εἶδος τῶν ἰχθύων, ὧν ἐπιτρέπεται ἡ ἀλίσσις».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Εἰδικὰ Διατάξεις.

Ἀρθρον 29.

Παράτασις ἰσχύος καὶ ἐπέκτασις Ν.Δ. 1297/1972.

1. Εἰς τὸ ἀρθρον 6 τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 «περὶ παροχῆς φορολογικῶν κινήσεων διὰ τὴν συγχώνευσιν ἢ μετατροπὴν ἐπιχειρήσεων πρὸς δημοσιονομικὰ μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων» προστίθεται δευτέρον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἐφαρμόζονται ἐν περιπτώσει μεταφορᾶς καὶ παραγωγικῆς λειτουργίας τῶν ἐπὶ τοῦ εἰσφερόμενου ἀκινήτου μηχανη-

μάτων και εξοπλισμού εν γένει εκ της Α' περιοχής εις άλλαν τοιαύτην του Ν.Δ. 1978/1971 «περί λήψεως φορολογικών και άλλων τινών μέτρων προς ενίσχυσιν της περιφερειακής ανάπτυξεως», ως ισχύει, πρό της παρόδου της υπό του άρθρου 3 του παρόντος προβλεπόμενης πενταετίας, της επιχειρήσεως δυνάμενης εν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ ἀκίνητον ἐκ τοῦ ὁποίου μεταφέρθησαν τὰ μηχανήματα καὶ αἱ ἐγκαταστάσεις ἐν γένει δι' οἰονδήποτε ἕτερον σκοπόν, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐκποιήσεως».

2. Ἡ διατάξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 7 τοῦ ὡς ἄνω νομοθετικοῦ διατάγματος ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«3. Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 2 καὶ 3 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ συγχωνύσεως ἢ μετατροπῆς γεωργικῶν Συνεταιριστικῶν Ὁργανώσεων παντός βαθμοῦ, τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν, τῶν κοινοπραξιῶν τῶν Ν. 479/1943 καὶ Ν.Δ. 3874/1958 καὶ τῶν πάσης φύσεως ἐταιριῶν εἰς τὰς ὁποίας μετέχουν μόνον Γεωργικαὶ Συνεταιριστικαὶ Ὁργανώσεις ἢ καὶ ἡ Ἀγροτική Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ ἐπὶ διαλύσεως αὐτῶν εἴτε ἐπὶ τσποῦ ἐγγραφῆς τῶν μελῶν των εἰς ἑτέραν ὁμοίαν ὁργάνωσιν εἰς ἣν μεταβιβάζονται τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς διαλυθείσης ὁργανώσεως ἢ ἐπιχειρήσεως, εἴτε λόγω περιελεύσεως ἀπάντων τῶν μεριδίων τῶν κοινοπρακτούντων εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν».

3. Αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 ἐφαρμόζονται ἀνολόγως καὶ ἐπὶ τῶν εὐεργετημάτων τοῦ Ν.Δ. 331/1974 «περὶ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς» διὰ τὰς μετατραπείνας ἢ συγχωνευμέναις ἐπιχειρήσεις βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 ἀπὸ 6 Μαρτίου 1974 καὶ ἐφεξῆς.

4. Ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 προθεσμία παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1977.

Ἄρθρον 30.

Ἀχρεωστικότητα καταβληθέντων φόροι κλπ.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, καταργεῖται τὸ Ν.Δ. 437/1974 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀχρεωστικῶς καταβληθέντων δαπάνων, φόρων καὶ λοιπῶν ἐπιβάρυνσεων ἐπὶ εἰσπραξιῶν καὶ ἐγγυητικῶν παραγόμενων εἰδῶν».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 437/1974 δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ υποθέσεων, αἰτήσεις ἐκκρεμούντων ἐνώπιον τῶν φορολογικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ἢ τοῦ Συμβουλίου Ἐπιμελητείας.

Ἄρθρον 31.

Μείωσις φορολογικοῦ συντελεστοῦ ἐπὶ σιγαρέττων.

Τὸ πρῶτον ἐδάριον τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγρ. 1 τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 4473/1964 «περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ φόρου καταναλώσεως καπνοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«α) Ἐπὶ τῶν σιγαρέττων εἰς ποσοστὸν 63% ἐπὶ τῆς κατὰ χιλιόγραμμον τιμῆς λιανικῆς πωλήσεως αὐτῶν, μὴ δυνάμενος ὅμως νὰ εἶναι κατώτερος τῶν δαπανῶν 130 κατὰ χιλιόγραμμον».

Ἄρθρον 32.

Δικαιώματα Φορολογικῆς Ἀρχῆς ἐπὶ θεωρήσεως τιμολογίων ἀγορᾶς κλπ. ἀγροτικῶν προϊόντων.

1. Εἰς τὴν παράγρ. 3 τοῦ άρθρου 60 τοῦ Ν.Δ. 4/1968 «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων» προστίθενται: ε' καὶ στ' περιπτώσεις, ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως:

«ε) Νὰ ἀνηρθῇ τὴν θεωρήσιν τιμολογίων ἀγορᾶς γεωργικῶν κλπ. περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν.Δ. 4575/1966 προϊόντων καὶ υποπροϊόντων, ἀποδείξεων ποιοτικῆς καὶ ποστικῆς παραλαβῆς, βεβαιῶν ἀπιστολής καὶ ἐκκαθαρίσεων εἰς πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἔχει ἐκπληρωθῇ ἀπ' αὐτὰς τὰς ληξιπρόθεσμους αὐτοῦ ὑποχρεώσεις ἐκ τελῶν χαρτοσήμου, ἐξ' εἰσφορῶν τοῦ Ν. 4169/1961 καὶ Α.Ν. 112/1967, ὡς καὶ τὰς ἐκ προστίμων τοιαύτας διὰ παραβάσεις

τοῦ παρόντος. Προκειμένου περὶ ὁμορρυθμοῦ, ἐταρορρυθμοῦ, ὡς καὶ ἐταιρείας περιορισμένης εὐθύνης, αἱ περὶ ὧν ἄνωτέρω φορολογικαὶ ὑποχρεώσεις δεόν νὰ ἔχωνται ἐκπληρωθῇ ὑφ' ὅλων τῶν ἐταίρων.

στ) Νὰ ἀνηρθῇ τὴν θεωρήσιν τῶν περὶ ὧν ἄνωτέρω φορολογικῶν στοιχείων, ἐὰν ὁ προσάγων πρὸς θεωρήσιν ταῦτα ἐπιτηδευματίας φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον δὲν προέλθῃ εἰς τὴν κατάθεσιν παρ' αὐτῇ ἐγγυήσεως δαπανῶν μέχρι πεντακοσίων χιλιάδων διὰ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου. Τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως, παρεχόμενης εἰς ἐμπράγματον ἀσφάλειαν ἐπὶ ἀκινήτου εἴτε δι' ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς Τραπεζῆς, καθορίζεται κατὰ περιπτώσιν, ὑπὸ τῆς Φορολογικῆς Ἀρχῆς εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας εὐρίσκεται ἡ ἔδρα τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐπιτηδευματικοῦ φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.

Ἡ κατὰ τ' ἄνωτέρω κατατιθεμένη ἐγγύησις ἰσχύει, μετ' ἐγκρίσιν τῆς καθορισμένης ταύτης Φορολογικῆς Ἀρχῆς καὶ διὰ τὰ ὑποκαταστήματα τοῦ ἐπιτηδευματικοῦ.

2. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης τὰ μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1975 θεωρηθέντα καὶ μὴ χρησιμοποιηθέντα τιμολογία ἀγορᾶς καὶ λοιπὰ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος στοιχεῖα παύσονται ἰσχύοντα, ἐφ' ὅσον δὲν θεωρηθῶσιν ἐκ νέου ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Φορολογικῆς Ἀρχῆς.

3. Κυροῦνται, κτωμένη ἰσχύϊ νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθη, ἡ ὑπ' ἀριθ. Σ. 1335/50 ἀπὸ 6 Μαρτίου 1975 τηλεγραφικὴ διαταγή τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσα οὕτω:

«Αριθ. Πρωτ. Σ. 1335/50

6.3.1975

Λήξεσιν δυνάτην Φεβρουαρίου 1975 προθεσμίαν ὑποβολῆς δηλώσεως καὶ καταβολῆς ὀφειλουμένων τελῶν χαρτοσήμου, εἰσφορᾶς ὑπὲρ Ο.Γ.Α. Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ εἰσφορᾶς δημοτικῆς παρατείνουται μέχρι καὶ εἰκοστής τρέχοντος.

Προσκητῆται καὶ πρόστιμα καταβληθέντα λόγω ἐκπροθέμου καταβολῆς ἄνωτέρω ὀφειλῶν ἀπὸ ἐνδεκάτης προηγούμενου μηνὸς μέχρι λήξεως παρούσης συμπληρῶνται ἢ ἐπιτερόνται ὡς ἀχρεωστικῶς καταβληθέντα.

Ἐνημερωθῶσι Διευθύνται Τραπεζῶν».

Ἄρθρον 33.

1. Ἡ ἀφορολόγητος κράτησις ἢ προβλεπόμενη ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 4002/1959 «περὶ λήψεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων», τοῦ Α.Ν. 147/1967 «περὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ κινήτρων διὰ βιομηχανικῆς ἐπενδύσεως καί μείωσης νομοθεσίας», τοῦ Ν.Δ. 1078/1971 «περὶ λήψεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως», τοῦ Ν.Δ. 1313/1972 «περὶ μέτρων ἐνίσχυσεως τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως» καὶ τοῦ Ν.Δ. 331/1974 «περὶ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς», ὑπολογίζεται, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ περιορισμοὺς τῶν ὡς ἄνω νομοθετημάτων, μόνον ἐπὶ τῶν καρδῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῶν παραγομένων βιομηχανικῶν, βιοτεχνικῶν καὶ μεταλλευτικῶν προϊόντων καὶ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ξηνοδοχείου καὶ κυλικίου κατὰ περίπτωσιν.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμούντων κατὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος υποθέσεων ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Ἀρχῶν ἢ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων εἰς οἰονδήποτε βαθμὸν.

3. Ἐπιχειρήσεις ὑπολογίζονται τὰς ἀφορολόγητους κρατήσεις κατὰ τοὺς κλεισθέντας ἰσολογισμοὺς μέχρι τῆς ἐναρξέως ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ καρδῶν μὴ προβλεπόμενων ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος άρθρου, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπὶ λήθην ὁριστικοποίησις τῆς υποθέσεως δι' ἐξωδίκου λύσεως τῆς διαφορᾶς ἢ ἀποφάσεων τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων, δικαιοῦνται ὅπως, διὰ τὴν ἐκ τοῦ λόγου τούτου προκύπτουσιν διαφορὰν τῶν ἀφορολόγητων κρατήσεων, ὑποβάλουν συμπληρωματικὴν δηλώσιν ἐντός τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπαλλασσόμεναι παντός προστίμου ἢ προσαυξήσεως ἐπὶ τοῦ βάσει τῆς δηλώσεως ταύτης ἐπὶ πλέον ὀφειλουμένου φόρου. Ὁ ὀφειλόμενος βάσει τῆς συμπληρωματικῆς δηλώσεως φόρος καταβάλλεται εἰς ὅτις 8 ἰσὺς μηνιαίας δόσεις.

Άρθρον 34.

Έναρξις ισχύος του Νόμου.

1. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος Νόμου αρχεται από της δημοσίευσής του δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, πλην αν άλλως ορίζεται εν αὐταῖς.

2. Εἰδικῶς ἡ ισχύς των κατωτέρω διατάξεων αρχεται :

α) Τοῦ άρθρου 2, πλην τῆς παραγράφου 9, μετὰ δεκά (10) ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσίευσής αὐτοῦ δια τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

β) Τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 32 μετὰ εἴκοσιν (20) ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσίευσής αὐτοῦ δια τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

γ) Τῶν άρθρων 10 ἕως καὶ 13 καὶ 20 ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1975.

δ) Τῶν άρθρων 22 καὶ 31 ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1976.

ε) Τῶν άρθρων 15 ἕως καὶ 19 καὶ 23 ἕως καὶ 27 ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσίευσής αὐτοῦ δια τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μηνός.

στ) Τοῦ άρθρου 21 ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 1974.

Ο παρὼν νόμος ὑψηλθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω δια τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Δεκεμβρίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Δεκεμβρίου 1975

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ